

„אני חוזרת לעצמי!“

(המשך מעמוד 61)

מעולה, והוא גם נאה, או הוא התחיל לשחק אותה.

„הכל באשמת הבחורות“, מתחייכת עיי-דית בעצב. „או התחילו התלונות שלו עלי, כולם אומרים שאת נראית אפרוח ציפולוני, הוא אמר לי, או נפגעי מאוד מהדברים, היום זה מצחיק אותי, שאני נראית כמו אמאילדה ולא איזה אמא כבדה לשלוש בנות.

„לקח לי זמן עד שתפסתי שזה צריך להחמיא לי ולא לפגוע בי, הבעיה שלי שתמיד הייתי טיפוס מאוד נכנע, לא רק עם שרגא, שלאורך כל הדרך תקתתי ושירתתי אותו ואת חברותיו שגרו אצלי בבית, אהבתי או את שרגא כל-כך שלא היה איכפת לי, העיקר שיהיה קרוב אלי. „בכיתי בלילות, לא ישנתי טוב, אבל נכנעתי, כי אני טיפוס כזה. טיפוס שאין לו אופי ולא עומד על שלו, נתליתי עליו כל-כך, שמהרעב שהוא עוב אותי הפכתי להיות כלום. איבדתי את הביטחון שלי בתור אמא, בתור אשה, הפכתי להיות קנה רצון.“

„למזלי, הכרתי אז אדם שגר לא רחוק ממני, שהפך להיות האבא שלנו במיש-פחה, הוא היה רץ איתי לכל מקום, נלחם למעני, ואני חושבת שעם כל עשרות החברים שהיו לי ולשרגא ושנעלמו לי בתקופה הקשה, הוא הפך להיות האדם היקר לי מכל.“

„הוא היה היחיד שבא אלי יום-יום לבית-החולים, התחלתי להרגיש שיש לי מישענת, יש לי למי לפנות, הוא עזר לי נפשית יותר מכל רופא אחר בעולם.“

„אני מרוחקת מהמישפחה שלי מאז ומתמיד, הורי גרושים שהתחננו שוב, הם מתעניינים, אבל מתראים מעט מאוד, הן בחרו הזה הוא היחיד ששיכנע אותי שמה שטוב בשבילי זה להתאשפז, הוא טיפל או בילדות, שרגא לא ידע בכלל שהת-אשפוזתי, הוא האיש שהרגיע אותי במשך השנה וחצי האחרונה.“

„כשהשתחררתי מבית-החולים גוה הציעו לי סידור לבנותי, כדי שאוכל להתפנות לטפל בעצמי, לא הייתי מסוגלת לקבל את זה, גם שרגא התנגד מאוד, אבל אחרי המישפט שערכה נגדנו הלישכה הסוציא-לית, השתכנעתי לנסות, היום אני יודעת שזה היה צעד נכון, שכן כל הבעיות של הבנות ושל שרגא התקזו על גבי שלי, ובטח הייתי נשברת שוב.“

„היה שם במישפט שופט-נוער נחמד, אבא'לה כזה, הוא אמר בבירור שהוא מתרשם מהאמא כדמות מאוד חיובית, ונתן לי צ'אנס להשאיר את הבנות באותו בית-הספר, קרוב אלי, הוא בפירוש ציין שברגע שאהיה מספיק חזקה ואקח את עצמי בידים וארגיש שאני יכולה לעבוד, אז אוכל לגדלן גם ללא עזרתו של שרגא, „יש לי המון נקיפות מצפון שהן בבית“ הילד, הייתי רוצה לתת להם הכל, כמו במישפחה בריאה, כי אני לא מאמינה שיש איזשהו ילד בעולם שמעדיף ללכת לפנימיה או הורה שמעדיף שילדיו יהיו בפנימיה, עכשיו אני ושרגא עושים הכל שבעולם כדי שנוכל בסוף השנה להחזיר את הילדות הביתה.“

„השופט אמר שבתוך שנה הוא רוצה לראות את שנינו יציבים ועומדים חזק על הרגליים, אני עושה הכל, דבר ראשון – הפסקתי לבכות.“

„האמת היא שאני רצה כל בוקר כמו מטורפת לבית-הספר כדי לומר להם בוקר טוב לפני תחילת הלימודים, ובסוף היום אני רצה להגיד שלום עם ממתקים ורשיקות, כל שבת אני מבלה איתן.“

„שרגא השתנה מאוד לטובה, השאלה היחידה היא – מתי? כי זה כבר קרה לו עשרות פעמים בעבר, הוא מתקשר לבנות מבאר-שבע, ולפעמים קופץ גם בי אמצע השבוע, כדי להיות איתן, הוא רגיש לעניין הילדות, הוא מרגיש כל כך אשם, הוא מצטער שזה קרה, הוא משתדל לא לספר את זה לאנשים, הוא עושה מאמצים עצומים כדי להשתנות, כל מה שהוא לא נתן לילדות הוא משתדל לתת היום, הוא מכה על חסא, בסך הכל, הוא האבא של הבנות שלי, ואני רוצה שהן תהיינה גאות בו.“

עכשיו

הכל בסדר!

הכתבות המפורסות בעיתונים, ב-עבר, על גורלה המר של עידית בשל בגידותיה החוזרות ונשנות של בעלה ו-

עומס בדום: זעקה מהכלא

אסיר-עוזם ברנס
העולם מתרחק שוב

עומס ברנס, השפוט למאסר עולם על רצח רחל הלר, טוען שזה שבע שנים, מאז שנשלח לכלא, שהוא חף-מפשע, לצוות-החקירה השלישי נודע, ש-הגבר גבה-הקומה היה אחד מידידיה של רחל הלר, ונפגש איתה מדי-פעם. הוא נעצר על-ידי צוות-החקירה הרא-שון ושחרר, כחודש אחרי שאול מר-קוס הקים את צוות-החקירה השלישי, נעצר ברנס שוב, ומאז הוא נחשב לרוצח-חה של רחל הלר.

ברנס הודיע שהוא אינו מעוניין בחני-נה, אלא במישפט חוזר, שיוכח שהוא חף-מפשע. במשך שבע שנים הוא חסם שיבוא היום ומבוקשו ניתן לו, לפני שבו-עיים, בזמן מישפטו הרשעו של שאול מרקוס, הוא כימעט הצליח, אך החלום שוב התרחק ממנו, עד מתי? קללת רחל הלר מרחפת מעל ברנס בין כותלי הכלא.

האנשים שחרם נכגעו

לא בטוח אם גם גבריאלי כך סבל מקללת רחל הלר, אולי הוא אפילו הרוויח – היום הוא שופט בית-המישפט העליון. **שופט בית-המישפט העליון מאיר שמגר**, באותה תקופה, היועץ הר-מישפטי לממשלה, כך לא היה מסתיר מהיועץ המישפטי את פרשת הזופים ש-עליה דיווח נבות למטה הארצי של הר-מישטרה, אם ידע עליה.

שמגר היה בתקופה זו בעל כוח רב, הוא איש-מיקצוע מנוסה, ובוודאי היה מסוגל להבין שאם פרשה זו תגיע לבית-המישפט היא תגרום לסירחון רב, ומי יודע כמה ראשים יפלו.

שמגר סיפר למכריו (העולם הזה 2268) שלא ידע על הפרשה דבר, הקללה של רחל הלר לא הגיעה אל היועץ המישפטי לממשלה מאיר שמגר, שמונה לשופט בית-המישפט העליון.

אדם נוסף שניצל, לפחות עד עתה, מקללת רחל הלר, הוא **תת-ניצב מאיר קפלן**, ראש אגף לזיווי פלילי במטה הר-ארצי של המישטרה, קפלו סירב להגיב על האשמות עזוי נבות, האם לא ידע הקצין הבכיר והמנוסה הזה, על היופנים והשקרים שאפפו את חקירת רצח החיילת?

ניצב יחזקאל קרתי: בזמן ש-התרחשו הדברים, היה ניצב קרתי סגנו של ניצב שור, ראש אגף החקירות במטה הארצי, בעיות אישיות מנעו ממנו לקבל את מקומו של שור לאחר החלפתו. קרתי נשאר בצל, הוא טוען שלא ידע דבר על פרשת התסבכותו של שאול מרקוס ושל אנשיו.

אדם אחד בצמרת המישטרה חייב היה להכריע, בראשית 1981, לאן לפנות לעשות ככל הניתן כדי להשתיק את הפרשה, או להגיש את החומר ליועץ המישפטי לממשלה, אדם זה הוא השופט מס' 1 – רב ניצב אריה איבצן, פיקח, מנוסה וזריז, הבין איבצן ויכל למנוע את התפוצצות הפרשה, אך אין זאת אומרת שיש ללכת עד הסוף ולגלות בפומבי עד היכן הגיע הסרטן בליבה של המישטרה, גם היועץ המישפטי ל-ממשלה וגם שר-המישפטים, לא יתלהבו מהרעיון לגלות הכל, אם אין בריה, מוטב לחשוף את האשם העיקרי ואת חבריו, לפני שתפרוץ הסערה העלולה לנפץ את החלונות הגבוהים של מערכת החוק ו-מישפט בישראל.

השר הממונה על איבצן, **יוסף בורג**, מיהר לתת אור ירוק לפתיחת ההליכים נגד מרכוס ושלושה מאנשיו, בורג ידע היטב שאין תועלת בהשתקת הפרשה.

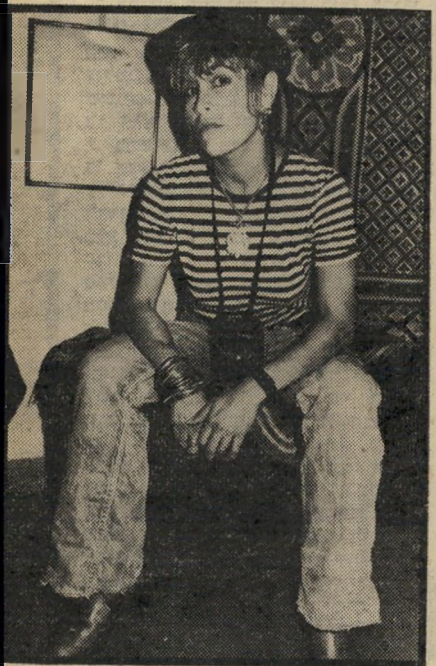
גבריאלי כך, מי שהיה פרקליט-המדינה, הצהיר בפברואר 1981 (העולם הזה 2268) שהוא לא ידע דבר על אי-הדיוקים והשיבושים בשיחזור נבות נהג כפי שקציני-מישטרה צדיק לנהוג, הוא דיווח למפקדיו הבכירים, ב-מטה הארצי של המישטרה, על התנהגותו הפסולה של מרקוס ושל אנשיו בחקירת הרצח, כך ואנשי מחלקת-החקירות של המטה הארצי שיתפו פעולה ונהגו להתליף מידע ביניהם, אם נכון דיבר אמת, ובית-המישפט אכן התרשם כך, הרי שלא יתכן שהמידע על שיחזור הרצח והשתתפותו של שאול מרקוס בו, לא הגיעו לאוזניו של גבריאלי כך.

רחל הלר
נלחמה נואשות

עידית במחזור „שיער“
קול זמיר

עידית השבוע
אמא-ילדה

בעיית, היום יש לעידית כל הזמן שב-עולם להקדישו לעצמה, היא מתכוונת בימים אלה לחדש את פעילותה הבימתית, קולה, שבעבר כונה כ„קול-זמיר“, הפך להיות חם יותר ועמוק יותר, היא מקווה להשתלב בקרוב בהפקה בימתית, ואולי אפילו מחזה-ילדים, עידית חורה להיות כה שהיתה קודם.